

РЕШЕНИЕ

№ 1544

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 05.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10058** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на П. Н. И. против отказ за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010 г., обективиран в Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-260-6500/11589 от 02.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Излагат се съображения за постановяване на административния акт, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и без да е извършена проверка на данните, вписани в подадените декларации за отстраняване на застъпванията. Твърди се, че неправилно е определена площта, недопустима за подпомагане. Обосновават се доводи за липса на фактически и правни основания за издаване на оспорения административен акт. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски. Подробни съображения са изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът - Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от АПК, съобщаването на издадения административен акт, респ. отказът да се издаде акт може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта или чрез отправяне на писмено съобщение.

В настоящият случай, волеизявлението на административния орган за отказ е обективизирано в Уведомително писмо изх. № 02-260-6500/11589 от 02.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, което е връчено на неговия адресат на 01.11.2011 г.

Жалбата е подадена в Административен съд София-град на 15.11.2011 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт в удължения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 26, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а от ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от У. правилник на Държавен фонд „Земеделие” установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция.

С оглед на това, оспореният в настоящото съдебно производство отказ на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” е издаден от компетентен административен орган в рамките на делегираните му правомощия.

При издаване на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Схемите за подпомагане на земеделските производители регламентирани в ЗПЗП са: Схеми за единно плащане на площ /СЕПП/, при които плащането се финансира от Европейския фонд за гарантиране на земеделието и Схеми за национално доплащане /СНД/, които се одобряват от Министерския съвет и се финансират от държавния бюджет.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от ЗПЗП кандидатите за подпомагане получават от Общинските служби по земеделие по местонахождението на земите формуляри на заявления за подпомагане, попълнени с наличните данни за тях. Когато подпомагането е свързано със земеделска земя, кандидатите получават като част от заявлението и графичен материал за местонахождението на ползваните от тях площи. Условието и реда за

подаване на заявления са детайлно регламентирани в Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на директни плащания.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане за директни плащания, земеделските производители кандидатстват за подпомагане с подаване на общо заявление за подпомагане.

В настоящия случай, жалбоподателят е подал Общо заявление за плащания на площ 2010 г. с Уникален идентификационен номер /У./ 26/270510/53760, с което е заявил и декларирал за подпомагане по СЕПП - 12 парцела с обща площ от 75.92 ха. и по Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ - 12 парцела с обща площ от 75.92 ха.

Площите са означени на приложените към заявлението ортофотокарти, подписани от кандидата.

Подаденото заявление за подпомагане, съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП, подлежи на административна проверка посредством Интегрираната система за администриране и контрол /И./, чрез съпоставяне на вписаните в заявлението данни с данните от системата за регистрация на кандидатите, заявленията за подпомагане и системата за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/. Обхватът на тази административна проверка включва: проверка за допустимост на кандидата, проверка за допустимост на земеделските площи, кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри и кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски производител /в този смисъл чл. 24, ал. 3 от Наредба № 105/22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на И./.

В хода на извършената административна проверка на подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане са установени площи, заявени от повече от един земеделски производител. Установеното застъпване на декларираните площи на три от заявените за подпомагане парцели /БЗС 66319-563-2-1, 66319-570-9-1 и 66319-575-7-1/ е в размер на 18.53 ха. и е по отношение на следните земеделски стопани: жалбоподателя и П. М. М..

За изясняване на принадлежността на правото на ползване на тези застъпени площи, на жалбоподателя е предоставена възможност да попълни нарочна декларация, в която да потвърди/откаже застъпването и да представи доказателства, установяващи правото му на ползване върху посочените парцели. Видно от приложената по делото декларация от 15.10.2010 г., подадена от С. К., като пълномощник на П. Н. И., застъпването е потвърдено и за трите парцела, а като основание за тяхното ползване е посочена заповед № РД-РР-04 на Директора на Дирекция „Национален парк Р.“, с която се разрешава на жалбоподателя да пусне на паша домашни животни /едър рогат добитък/ в местности „Лисичи егреци“ и „Б.“, отдели № 427 „5“, № 16 „2“, №83038 и № 83039.

Декларация за изясняване на принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин е подадена на 21.10.2010 г. и от Д. П. Г., като пълномощник на П. М. М.. В нея е потвърдено изцяло ползването на трите парцела, за които е констатирано застъпване със заявените от П. Н. И.. Като основание за ползването е посочена заповед № РД-РР-52/01.06.2010 г. на Директора на Дирекция „Национален парк Р.“. Към декларацията е приложено Позволително за паша № 0037701, което

изцяло оборва свидетелските показания на разпитания по делото свидетел Н. Х. Й., че П. М. М. не е заплатил дължимата се такса и не е получил позволително за паша.

При наличието на конкуриращи се права за ползване на заявените за подпомагане площи, административният орган не разполага с правомощие да преценява тяхната законосъобразност и дава превес на едно от тях. В случай, че повече от един от засегнатите земеделски стопани представят документи относно правното основание за ползване на застъпените площи, от които не може да се направи еднозначно изясняване на основанието за това право, Държавен фонд „Земеделие” следва да приложи разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП по СЕПП, респ. чл. 12, т. 4 от Наредба № 11/ 2008 г. за НР 1 и да откаже или намали изплащането на финансова помощ.

В настоящия случай, при констатираното застъпване между заявените за подпомагане три парцела по СЕПП и НР 1 от П. Н. И. и П. М. М. и констатираната конкуренция на предоставеното им право на ползване, административния орган, законосъобразно е отказал плащането на финансова помощ за цялата застъпена площ от 18.53 ха.

В съответствие с чл. 37, ал. 3 от ЗПЗП, всяка година Разплащателната агенция проверява на място най-малко пет на сто от подадените заявления за подпомагане въз основа на анализ на риска.

По заявлението на жалбоподателя, съобразно заповед № 169412/05.10.2010 г. и заповед № 171979/18.10.2010 г. е извършена проверка на място от териториалното структурно звено на ДФ”Земеделие” - Регионалния технически инспекторат-П.. Проверките са извършени в периода от 04.10.2010 г. до 13.10.2010 г. и от 18.10.2010 г. до 29.10.2010 г. Резултатите от проверките са обективирани в приетите като доказателство по делото Контролни листа за проверка на място. На жалбоподателя е изпратено уведомително писмо с изх. № 6387 от 12.10.2010 г. от РТИ-П. за резултатите от извършената проверка на място, като към писмото е приложен контролният лист от проверката. В писмото изрично е посочено, че в 14-дневен срок кандидата може да направи забележки и възражения по констатациите от проверката. По делото липсват данни жалбоподателя да се е възползвал от така предоставената му възможност. Обвързващата доказателствена сила на Контролните листове от извършените на място проверки не бяха опровергани от изслушаните по делото свидетелски показания на свидетеля Н. А. В., доколкото същите не дават точно описание на заявените за подпомагане площи и степента на тяхна обработеност.

Видно от Контролния лист от проверката на място, разпоредена със заповед № 169412/05.10.2010 г., при три от заявените за подпомагане парцела /БЗС 16907-136-1-4, 16907-4-1-4 и БЗС 46084-71-1-5/ са установено площи, недопустими за подпомагане. Като причина за недопустимостта е посочено наличието на дървета и храсти, над допустимия брой за ха. Общата недопустима за подпомагане площ на трите парцела в резултат на извършената проверка на място е изчислена в размер на 1.10 ха. Изводите на административния орган за недопустимост на тази площ изцяло се потвърждават от приетото по дело заключение от съдебно-техническа експертиза, което като неоспорено от страните и съответно на приетите по делото писмени доказателства следва изцяло да бъде кредитирано.

Предвид изложеното неоснователни са доводите, изложени в жалбата за допуснати нарушения в процедурата по проверка на подаденото заявление за подпомагане. Липсва законово задължение за административния орган да уведоми кандидата за разпоредена проверка на място, поради което и неуведомяването на жалбоподателя за

датата на проверката не съставлява нарушение на процесуалните правила. Този извод се потвърждава и от приетите по делото доказателства, от които се установява, че правото на защита на кандидата за подпомагане е гарантирано посредством предоставянето му на възможност да направи писмен отговор и възражение по констатациите от проверката. Упражняването на това право зависи изключително от волята на кандидата, поради което и неговото неупражняване не може да бъде квалифицирано като нарушение на процесуалните правила.

В резултата на извършените проверки на подаденото заявление за подпомагане от П. Н. И. административният орган е приел за недопустима площта от 19.63 ха. /18.53 ха. - неотстранено застъпване и 1.10. ха недопустима площ по извършената проверка на място/. Видно от таблицата в Уведомително писмо, в която са обективирани фактическите основания за постановяване на оспорения отказ, заявената площ на декларираните по СЕПП и по НР 1 - 12 парцела е съответно по 75.92 ха. Съобразно нормата на чл. 58 от Регламент 1122/2009 г., административният орган е определил процента наддекларирана площ в размер на 34.87 %.

Въз основа на тази констатация административният орган е приел за санкционирана по СЕПП и НР 1 площта от 56.29 ха., представляваща цялата установена площ /75.92-19.63=56.29 ха./. Тези изводи са изцяло потвърдени от приетото по делото заключение от съдебно - техническа експертиза.

По силата на чл. 58 от Регламент 1122/2009 г. при процентно съотношение на недопустимата площ към установената като допустима площ от 20% до 50 % размерът на санкционираната площ е равен на размера на установената площ. С оглед установеното от фактическа страна, че процентът наддекларирана площ по СЕПП и НР 1 е 34.87 %, настоящият съдебен състав намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон, в частност нормата на чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП във връзка чл. 58 от Регламент 1122/2009 г., като е определил размер на санкционираната площ равен на размера на установената площ.

При извършената служебна проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК и с оглед изложените в жалбата доводи за немотивираност на административния акт, настоящият съдебен състав намира, че в Уведомителното писмо изрично са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като същият е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. Неоснователни са и доводите за немотивираност на административния акт, с оглед установената практика в административното производство мотивите към административния акт да бъдат излагани в съпътстващите документи, съставени в това производство и предхождащи издаването на административния акт. В този смисъл е и Тълкувателно решение на ОСГК на ВС № 16/1975 г. Такъв документ в случая се явява таблицата, която е неразделна част от Уведомителното писмо и легендата към нея, както и Контролните листове от извършените проверки на място.

С оглед на изложеното, настоящият състав счита, че административният орган, в хода на валидно проведено административно производство, правилно е приложил материалния закон спрямо установените в административното производство факти, поради което и отказът за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010 г., обективиран в Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 02-260-6500/11589 от 02.10.2011 на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” -

Разплащателна агенция следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноси, изразяващи се в заплатен депозит за възнаграждение на вещото лице и юрисконсултско възнаграждение в размер определен съобразно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Н. И. против отказ за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010 г., обективиран в Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-260-6500/11589 от 02.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА П. Н. И. лов да заплати на Държавен фонд „Земеделие” разноси по делото в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: